

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na predbežnom prerokovaní podnetu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci preskúmania postupu a rozhodnutia Západoslovenskej volebnej komisie a Slovenskej volebnej komisie o vylúčení Strany demokratického centra Slovenska z predčasných volieb do Národnej rady Slovenskej republiky dňa 21. septembra 1994 takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] na začatie konania o d m i e t a
pre nepríslušnosť ústavného súdu.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 30. augusta 1994 dostal Ústavný súd Slovenskej republiky podanie [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] označené ako "podnet na preskúmanie oprávnenosti rozhodnutia Slovenskej volebnej komisie vylúčiť Stranu demokratického centra Slovenska z volieb do Národnej rady Slovenskej republiky". Navrhovateľ namietal postup a rozhodnutie Západoslovenskej volebnej komisie a Slovenskej volebnej komisie, ktoré podľa jeho názoru neoprávnene zabránili ústavnému právu Strany demokratického centra Slovenska a jej kandidátom voliť a byť volení a tým porušili ustanovenia § 17 ods. 1 písm. b), § 17 ods. 10, § 18 ods. 3 a § 19 ods. 4 zákona SNR č. 80/1990 Zb. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (úplné znenie pod č. 197/1994 Z. z.). Z uvedených dôvodov navrhovateľ požaduje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vyniesol rozhodnutie, ktorým by zrušil rozhodnutie Slovenskej volebnej komisie a požadoval od nej, aby bola Strana demokratického centra Slovenska dožrebovaná s číslom 19 do predčasných volieb do Národnej rady Slovenskej republiky.

Podmienky realizácie ústavného práva občanov voliť a byť volení (čl. 30 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky) upravuje na základe splnomocnenia čl. 30 ods. 3 Ústavy zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady (úplné znenie č. 197/1994 Z. z.).

Voľby do Národnej rady Slovenskej republiky riadia volebné komisie. Z hľadiska ich územnej pôsobnosti sú to Slovenská volebná komisia, krajské, okresné a okrskové volebné komisie. Volebné komisie sa utvárajú z rovnakého

počtu zástupcov tých politických strán a politických hnutí, ako aj ich koalícií, ktoré podávajú samostatnú kandidátnu listinu (§ 11 ods. 6 zákona SNR č. 80/1990 Zb. v znení neskorších predpisov). Slovenská volebná komisia, krajské a okresné volebné komisie sú dočasné volebné orgány politických strán zúčastnených vo voľbách, ktoré samostatne (a teda bez účasti štátnych orgánov) dozerajú na dodržiavanie právnych predpisov o voľbách. Toto konštatovanie sa v plnom rozsahu týka i preskúmania predložených kandidátnych listín v štádiu pred voľbami, na ktoré sú oprávnené výlučne krajské volebné komisie a Slovenská volebná komisia (§ 18 a 19 zákona SNR č. 80/1990 Zb. v znení neskorších predpisov).

Iba uvedené volebné komisie majú právo rozhodovať o sťažnostiach proti postupu nižších volebných komisií a o odvolaniach proti ich rozhodnutiam, pričom rozhodnutie Slovenskej volebnej komisie je konečné. Z volebného procesu v období pred samotnými voľbami, ktoré upravuje šiesta časť zákona SNR č. 80/1990 Zb. v znení neskorších predpisov je preto štát, resp. jeho štátne orgány vylúčené.

Právomoc Ústavného súdu Slovenskej republiky ochraňovať ústavnosť a zákonnosť volebného procesu do Národnej rady Slovenskej republiky upravuje Ústava Slovenskej republiky aj s ohľadom na čl. 29 ods. 4 Ústavy až v štádiu po oznámení výsledku volieb do Národnej rady Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky je podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky oprávnený aj na konanie vo volebných veciach a jeho právomoc v tejto oblasti je podrobnejšie upravená v § 59 až 63 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov. Toto konanie sa začína na základe sťažnosti pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, ktorú môžu podať subjekty uvedené ako v § 18 ods. 1 písm. a) až e) uvedeného zákona, tak i tie uvedené v § 59 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. Takáto sťažnosť musí byť v súlade s § 60 ods. 2 zákona podaná ústavnému súdu do 10 dní po oznámení výsledku volieb.

Ani Ústava Slovenskej republiky a ani zákon č. 38/1993 Z. z. preto neumožňuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky konal i o iných otázkach, týkajúcich sa volebných vecí, pretože na ne nemá ani v Ústave a ani v zákone zmocnenie. Toto konštatovanie sa v plnom rozsahu týka nielen osobitného konania o volebných veciach, ale i konania o podnete. Ani v rámci konania o podnete nie je ústavný súd oprávnený konať vo veciach, ktoré sú jednoznačne určené pre konanie upravené osobitne, alebo na ktoré v rámci osobitných konaní nie je ani Ústavou ani zákonom zmocnený. Prijatím podnetu navrhovateľa na konanie vo volebných veciach v rámci konania o podnete by preto Ústavný súd Slovenskej republiky neoprávnené svoje rozhodovanie rozšíril aj na také konania, na ktoré nie je výslovne zmocnený a dostal by sa tým do rozporu s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ochranu volebného práva zo strany štátu preskúmaním jeho porušenia z hľadiska ústavnosti, resp. zákonnosti sa možno domáhať len vtedy, ak ju štát za podmienok uvedených v Ústave a na základe jej splnomocnenia aj v príslušnom zákone poskytuje.

Z uvedených dôvodov bolo prijaté uznesenie o odmietnutí podnetu [REDACTED] [REDACTED] pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 21. septembra 1994

Za správnosť vyhotovenia JUDr. Richard R a p a n t
predseda senátu